

ПРИБАВЛЕНІЯ

КЪ

ВИЛЕНСКОМУ ВЪСТНИКУ.

DODATEK

DO

KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. СУББОТА 20-го Мая.

Wilno. SOBOTA 20-go Maja

		Бар. по раздѣ. Фран.	Термом.	Реомюра.	Вѣтръ.	Состояніе атмосферы.
18 дня.	Утро.	27 дюй. 0,7 лин.	+	7,0	ЮЗ Слабый.	Ясно
	По полудни.	27 — 4,8 —	+	15,5	— сильный	Облака
	Вечеръ.	27 — 0,1 —	+	5,2	— слабый	Ясно

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

1. Минская Палата Государственныхъ Имуществъ объявляетъ, что въ Минской Губерніи предложено отдать Казенное имѣніе Столбцы, съ 12-го Апрѣля 1845 года въ 12 лѣтнюю безотчетную Администрацію, изъ платежа полнаго дохода по ввозу составленному люстраціонному инвентарю, на основаніи правилъ постановленныхъ въ статьѣ 338 и 346 Высочайше утвержденного въ 28 день Декабря 1839 года учрежденія, о управленіи Государственными имуществами въ западныхъ Губерніяхъ и проектъ контракта, при семь приложенныхъ и сверхъ того особыхъ условій, которыя будутъ предъявлены въ частности отъ Палаты Государственныхъ Имуществъ по Столпецкому имѣнію. А какъ по силѣ упомянутыхъ правилъ, Администраціонное Управленіе поручается Палатою Государственныхъ Имуществъ, преимущественно заслужившимъ Военнымъ и Гражданскимъ Чиновникамъ, а также благонадежнымъ Дворянамъ, то лица сіи желающіе взять въ Администрацію имѣніе Столбцы, должны явиться для того въ Сентябрь мѣсяцъ 1844 года, въ Мавскую Палату Государственныхъ Имуществъ, и представить о своей благонадежности свидѣтельство начальника той Губерніи, гдѣ они имѣютъ постоянное жительство и независимо отъ того служащіе, Чиновники формулярные о ихъ службѣ списки, отставные аттестаты, а Дворяне одобрительные свидѣтельства Губернскихъ Предводителей Дворянства.

ВѢДОМОСТЬ

Государственнымъ населеннымъ имѣніямъ предложеннымъ къ отдачѣ въ администрацію, съ 12-го Апрѣля 1845 года.

N.	Названіе имѣній.	Число душъ.	Количество годового дохода.	
			Серебромъ.	Руб. Коп.

Минской
Губерніи
Минскаго Уѣзда.

1. Столбцы	1425	9851	11944	56
Совѣтникъ М. Ділкевичъ.				
За Дѣлопроизводителя Жудра.				
За Столоначальника Ф. Арцимовичъ.				

Форма контракта, на отдачу казенныхъ имѣній въ безотчетное администраціонное управленіе.

18 года мѣсяца дня. Я нижеподписавшійся (чѣмъ или званіе, имя, отчество и фамилія) заключилъ сей контрактъ въ такой-то Палатѣ Государственныхъ Имуществъ, о принятія мною въ администраціонное безотчетное управленіе казеннаго населеннаго имѣнія, называемаго (прозваніе), состоящаго N губерніи, въ N уѣздѣ, на слѣдующихъ условіяхъ:

1-е) Имѣніе (прозваніе), въ которомъ по послѣдней ревизіи считается столько-то душъ мужеска пола, облызавоусъ я привать въ свое вѣдѣніе и управленіе отъ чиновниковъ, Палатою къ тому назначенныхъ, со всеми къ тому имѣнію принадлежащими крестьянами и экономическими строеніями, землями и угодьями, равно движимому наличностию, въ экономіи находящейся, по даннымъ отъ Палаты Государственныхъ Имуществъ подробнымъ всему планамъ, инвентарямъ, реестрамъ и описямъ. По приѣмѣ такимъ образомъ имѣнія сдаточные документы, за моимъ подписомъ, должны храниться въ Палатѣ Государственныхъ Имуществъ, а точныя съ оныхъ копій, за подписомъ лицъ, сдававшихъ имѣніе, находится у меня.

2-е) Казенное имѣніе (такое-то) принимаю я въ свое управленіе не по отчету, т. е. не изъ пла-

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

1. Mińska Izba Dóbr Skarbowych ogłasza, że w Mińskiej Gubernii zamierzono oddać skarbowy majątek, Stolcey od 12-go Kwietnia 1845 roku, w dwunastoletnią bezsprawozd wezą Administrację, za opłatą całego dochodu, wyliczonego w nowosporzadzonym lustracyjnym inwentarzu, na podstawie prawideł, przepisanych w artykułach 338 i 346 Najwyżej utwierdzonej w dniu 28 Grudnia 1839 roku Ustawy o Zarządzie Dóbr Skarbowych w Guberniach Zachodnich, podług oraz projektu kontraktu, niżej tu załączonego, i procz tego osobnych jeszcze warunkow które będą okazane prywatnie przez Izbę Dóbr Skarbowych względem Stolpeckiego majątku. A ponieważ na mocy wyżej wzmiankowanych prawideł, administracyjny Zarząd porucza się przez Izbę Dóbr Skarbowych szczególnie zasłużonym Wojskowym i Cywilnym Urzędnikom, oraz zaufanym Dworzanom; przeto osoby takowe, życzące wziąć w administrację majątek Stolcey, mają przybyć w tym celu we Wrześniu ter. 1844 roku do Mińskiej Izby Dóbr Skarbowych, i złożyć o sobie świadectwo Naczelnika téj Gubernii, gdzie mają stałe zamieszkanie, i niezależnie od tego, zostający w służbie Urzędnicy formularne o swéj służbie spisy, odstawne attestaty, a Dworzanie poświadczenia Gubernialnych Marszałków Dworzanstwa.

ТАБЕЛЛА

Skarbowych osiadłych majątków, mających się oddać w administrację od 12-go Kwietnia 1845 roku.

N.	Nazwanie majątków.	Число душъ.	Рoczного dochodu.	
			Srebrem.	Rub. Kop

Gubernii Mińskiej.

W Powiecie Mińskim.

1. Stolcey	1425	9851	11944	56
Sowietnik Biakiewicz.				
За Секретаря Жудра.				
За Naczelnika stołu F. Arcimowicz.				

Wzór kontraktu, na oddanie skarbowych majątków w bezsprawozdawczy Administracyjny Zarząd.

18 roku, miesiąca dnia. Ja niżej podpisan-y (ranga lub urząd, imię i nazwisko) zawarłem niniejszy kontrakt w takiej-to Izbie Dóbr Skarbowych, względem wzięcia przezemnie w Administracyjny bezsprawozdawczy Zarząd skarbowego osiadłego majątku, nazywanego (nazwanie), położonego w N Gubernii, w N Powiecie, na warunkach następujących:

1) Majątek (nazwanie), w którym podług ostatniego popisu ludności liczy się tyle to dusz męzkich, zobowiązuję się przyjąć pod swoje zawiadowanie i zarząd od Urzędników, przez Izbę na ten cel wyznaczonych, ze wszystkimi od tego majątku należącemi włościanami i ekonomicznemi zabudowaniami, gruntami i wszelkimi dalszemi wygodami, oraz ruchomością w ekonomii znajdującą się, stosownie do danych przez Izbę Dóbr Skarbowych szczegółowych planów, inwentarzów, regestrów i spisów. Po przyjęciu tym sposobem majątku, wszystkie tyczące się tego majątku dokumenta, podpisem moim opatrzone, mają się zachowywać w Izbie Dóbr Skarbowych, kopie zaś tych dokumentów, opatrzone podpisami osób, które zdały majątek, będzie się znajdować u mnie.

2) Skarbowy majątek (taki-to) biorę pod swój zarząd bez warunku zdawania rachunków, to jest nie

тема лишь того дохода, какой получится от имения; но с обязанностью вносить в казну полный доход, по инвентарю исчисленный, всего (столько то) рублей серебром ежегодно.

3-е) Платеж сей суммы должен быть производим мною (в такое-то) Уездное Казначейство одновременно, при окончании каждого экономического года не позже первого числа Декабря. Впрочем предоставляется мне на волю делать в уплату сей суммы, взносы по частям и ранже означенного срока.

4-е) За управление имением должен я пользоваться положенными по инвентарю процентами.

5-е) В обеспечение исправности платежа в казну положенного по инвентарю дохода, представляю я на таковую же сумму в залог собственное (или временное мое от такого-то лица по таковой-то доверенности) имение, состоящее в губернии в N уезде, в котором считается по последней ревизии столько-то душ крестьян, как значится в выданном из такого-то присутственного места свидетельстве (означить: число, месяц, год и номер документа (*)).

6-е) Если я, в последствии пожелаю представить новый залог заменить другим, равно благонадежным, то Палата Государственных Имуществ имеет прежний залог освободить, а новый принять, если не встретит никакого сомнения в благонадежности последнего.

7-е) Если определенная сумма дохода не будет внесена в N Уездное Казначейство вполнѣ къ назначенному сроку, 1 му числу Декабря каждого года, то дается мне тридцать дней льготы, считая в том числе и день, назначенный для платежа, со взысканием притом в казну за каждый месяц просрочки по одному проценту пени со всей незаплаченной суммы, до возмещения оной, полагая в просрочку и льготные дни.

8-е) Если и по прошествии льготных дней недоимка в казну не будет уплачена, то для взыскания оной Палата Государственных Имуществ распоряжается на точном основании правил, постановленных о том в Высочайше утвержденном Учреждении об управлении государственными имуществами в Западных губерниях и св. зак. т. 8. в уставе об арендных и старостинских имениях.

9-е) Но доколь инвентарный доход будет от меня поступать в казну исправно и в определенный срок, и доколь буду я исполнять все прочие правила, ниже постановленные, по управлению внутренним моим имением, до тех пор казна оставляет меня ненарушимо при администрации сим имением.

10-е) Впрочем, по прошествии каждых двенадцати лет моего управления, Палата Государственных Имуществ в праве делать проверку инвентаря и новое исчисление доходов управляемого мною имения. Если при сей проверке найдено будет, что сие имение приведено мною в лучшее положение, нежели в каком находилось прежде и крестьяне не предъявят на меня справедливых жалоб, то, буде я пожелаю, имение оставляется за мною и в succeeding двенадцать лет, под условием платежа вновь исчисленного дохода, с уступкою в мою пользу из прибавочной суммы дохода десяти процентов. Если же я откажусь от дальнейшего управления имением, то оно принимается от меня обратно, не прежде однакож, как по окончании экономического года, т. е. с 1 го Января.

11-е) За исключением мельниц, рыбных ловель и корчем, которые, по ст. 23 и 29 сего контракта, дозволяется мне отдавать в содержание другим лицам, прочее имение я не вправе передавать все или по частям кому либо другому в аренду, или администрацию, под опасением взыскания, какое постановлено в законах за субарендование; но обязываюсь управлять имением сам лично. Впрочем, дозволяется мне содержать экономов и других служителей по контрактам, в Уездных Судах засвидетельствованным, с тем однакож, что для присмотра за крестьянами должны быть определяемы смотрители из числа крестьян самого того имения.

(*) *Примѣчаніе.* Если залог заключается не в населенном имении, а в другом каком либо недвижимом имуществе, или наличных деньгах, билетах государственных кредитных установлений и акциях разных заведений, законами къ приему дозволенных; то равным образом поименовать сии залога и выданные на них документы с надлежащего подробностью.

за оплатą tego jedynie dochodu, który uczyni majątek; ale z obowiązkiem opłacania do skarbu całego dochodu, wyliczonego w inwentarzu w ogóle (tyle-to) rubli srebrem co rok.

3) Wypłatę tej summy powinienem uskutecznić (do takiego-to) Powiatowego Podskarbstwa jednorazowie, po upłynieniu każdego ekonomicznego roku najpóźniej dnia pierwszego Grudnia. Zresztą zostawuję się mi wolność częściowego opłacania na rachunek należnej summy i przed nastaniem pomienionego terminu.

4) Za zarząd majątku, powinienem pobierać ustanowione w inwentarzu procenta.

5) Jako zabezpieczenie akurtności wnoszenia opłaty do skarbu ustanowionego w inwentarzu dochodu, składam na taką sumę w ewikcyę własną (lub powierzony mnie przez tego-to na mocy takiej to plenipotencyi) majątek, położony w Gubernii N, w Powiecie N, w którym liczy się podług ostatniej rewizyi tyle-to dusz włościańskich jak jest powiedziano w wydanym z takiego-to Urzędu świadectwie wyrazić: dzień, miesiąc, rok i numer dokumentu (*).

6) Jeżeli zechę złożyć przezemnie teraz ewikcyę, zamienić następnie na inną, równie pewną, tedy Izba Dóbr Skarbowych ma uprzednią ewikcyę uwolnić, a nową przyjąć, jeżeli nie spotka żadnej wątpliwości w pewności tej ostatniej.

7) Jeżeli przepisana summa dochodu nie będzie całkowicie wniesioną do N Powiatowego Podskarbstwa na określony termin, to jest do 1-go Grudnia każdego roku, tedy zostawuję się mnie trzydzieście dni ulgi, licząc w to i dzień do opłaty wskazany, uzyskując przetym na rzecz skarbu za każdy zwleczony z wypłatą miesiąc po jednym procencie sztrafu z całej niewypłaconej summy, aż do całkowitej wypłaty takowej, policzając do zwleczonych z wypłatą miesięcy i dni ulgowe.

8) Jeżeli po upłynieniu dni ulgowych, zaległość do skarbu nie zostanie wypłaconą, tedy w celu uzyskania takowej Izba Dóbr Skarbowych postępuje stosownie do przepisów prawideł, uchwalonych w tym względzie w Najwyższej utwierdzonej ustawie o zarządzaniu Dóbr Skarbowych, w Guberniach Zachodnich, oraz Zbioru Praw T. 8 w ustawie o arendownych i starościńskich majątkach.

9) Lecz dopóki ustanowiony w inwentarzu dochód będę do skarbu opłacał regularnie i w naznaczonym terminie, i dopóki będę wypełniał wszystkie niżej wymienione dalsze warunki, dotyczące się zarządu powierzonego mnie majątku, dopóty skarbu zostawia mnie nietykalnie przy admistracji tego majątku.

10) Zresztą po upływie każdych dwunastu lat mojego zarządu Izba Dóbr Skarbowych ma prawo sprawdzać inwentarz i czynić nowe wyliczenie dochodu z zarządzanego przezemnie majątku. Jeżeli w czasie tego sprawdzenia będzie znaleziono, że majątek ten został przezemnie przyprowadzony do lepszego stanu, niżeli w jakim się znajdował uprzednio i włościanie nie podadzą na mnie słusznych zarządzeń, tedy, jeżeli będę tego żądał, majątek zostawuję się przy mnie i na następne dwanaście lat, pod warunkiem opłacania nowo wyliczonego dochodu, z ustąpieniem na mój dochód dziesięciu procentów z przybyłej summy. Jeżeli zaś zrzekę się dalszego zarządzania majątkiem tedy takowy przyjmuje się odemnie napowrót, nie pierwiej jednakże, jak po skończonym ekonomicznym roku, to jest od 1-go Stycznia.

11) Prócz młynów, połowów ryb i karczem, które na mocy 23 i 29 art. niniejszego kontraktu, dozwala się mnie oddawać w arendę innym osobom, dalszy majątek tak cały jako i częściowie nie mam prawa oddawać innym w arendę, lub administrację, pod obawą sztrafu, przepisanego w prawie za odarendowanie; lecz obowiązuję się zarządzać majątkiem osobiście. Zresztą dozwala się mi utrzymywać ekonomów i innych oficyalistów za kontraktami, w Powiatowych Sądach poświadczonemi, z tym atoli warunkiem, że dla dozoru włościan powinni być wybierani dozorczy z włościan tego majątku.

(*) *Uwaga.* Jeżeli ewikcyę składa się nie z osiadłego majątku, lecz z drugiego jakiegobądźkolwiek nieruchomego mienia, lub gotowych pieniędzy, билетów kredytowych ustanowien Państwa i akcyj różnych towarzystw, prawem do przymowania dozwolonych; tedy równymże sposobem wymienić te ewikcyę i wydane na nich dokumenty ze wszystkimi szczegółami.

12-е) Границы отдавнаго мнѣ въ администрацію имѣнія долженъ я сохранять въ цѣлости и неприкосновенности. Для сего я обязанъ, обще съ сельскими начальниками, свидѣтельствовать ежегодно сія границы и о томъ доносить Окружному Управленію, равно и во всякое время наблюдать, чтобы ничейною частію казеннаго имѣнія и угодій, къ нему принадлежащихъ, никто не завладалъ, въ противномъ случаѣ о самовольномъ завладѣніи чего либо изъ казенной собственности посторонними людьми долженъ я донести Окружному Управленію, безъ малѣйшей потери времени.

13-е) Со своей стороны обязанъ я, подѣ опасеніемъ взысканія, положеннаго по законамъ за подложное отчужденіе посторонней собственности, ничего изъ имѣнія себѣ не присвоивать и въ другія руки не отчуждать никакими сдѣлками, какъ то: продажей, мѣною, закладомъ, и т. п., а также не выводить крестьянъ изъ имѣнія въ другія мѣста, и своихъ или чужихъ крестьянъ въ казенное имѣніе не водворять, ни подѣ какимъ предлогомъ.

14-е) Полученныя мною по описи и оцѣнкѣ экономическія строенія, обязанъ я содержать въ исправномъ состояніи, поддерживая ихъ починками; а вмѣсто пришедшихъ въ совершенную ветхость и потому неудобныхъ къ поправленію возводить новыя, руководствуясь во всемъ подробными правилами, постановленными по сему предмету въ положеніи о люстраціи государственныхъ имуществъ.

15-е) Съ оцѣночной суммы строеній обязанъ я вносить, вмѣстѣ съ инвентарнымъ доходомъ, положенныя по инвентарю проценты.

16-е) Принадлежащія къ имѣнію удобныя земли и угодья, долженъ я сохранять въ томъ самомъ предназначеніи, которое для нихъ опредѣлено по плану и инвентарю, не дозволяя себѣ дѣлать никакой перемѣны въ сему предназначеніи, безъ разрѣшенія Палаты Государственныхъ Имуществъ. Что касается до земель неудобныхъ, то предоставляется мнѣ полное право обращать ихъ въ удобныя хозяйственными средствами имѣнія, не умножая однакожъ на сей предметъ крестьянскихъ повинностей сверхъ инвентарнаго положенія и не касаясь неудобныхъ земель, отведенныхъ крестьянамъ, безъ ихъ на то согласія.

17-е) Земли пахатныя и сѣнокосныя, принадлежащія къ фольварку, долженъ я содержать безъ истощенія ихъ плодородной почвы; а напротивъ обрабатывая по правиламъ добраго хозяйства, улучшить сколь возможно и возвысить ихъ производительную силу.

18-е) Если по мѣстнымъ обстоятельствамъ имѣнія, признаю я нужнымъ ввести въ ономъ многопольное плодоперемѣнное земледѣліе, съ тонкошерстнымъ овцеводствомъ, или безъ оного, то предположенія свои о томъ долженъ я предварительно представить на разсмотрѣніе Палаты Государственныхъ Имуществъ и приводить оныя въ дѣйствіе не прежде, какъ по утвержденіи ихъ высшими начальствомъ и по заключеніи, въ олдствіе того, Палатою дополнительныхъ со мною условій по сему предмету.

19-е) Принадлежащими къ имѣнію лѣсами, имѣю я право пользоваться не иначе, какъ на точномъ основаніи правилъ, содержащихся о томъ въ сводѣ устава лѣснаго и въ Положеніи о люстраціи государственныхъ имуществъ.

20-е) Разсѣлку лѣса для умноженія пашни, сѣнокосовъ или пастбищъ не дозволяется мнѣ дѣлать самопроизвольно, а долженъ я испрашивать на то разрѣшенія Палаты Государственныхъ Имуществъ.

21-е) Казенный скотъ, земледѣльческія орудія и прочія фольварковыя принадлежности долженъ я принимать, содержать и сдѣть обратно во всемъ на точномъ основаніи правилъ поставленныхъ по сему предмету въ Положеніи о люстраціи государственныхъ имуществъ, обязываясь, согласно тѣмъ же правиламъ, вносить вмѣстѣ съ прочимъ инвентарнымъ доходомъ, и положенныя по инвентарю съ ремонтнаго капитала проценты.

22-е) Все хозяйственныя заведенія, въ имѣніи находящіяся (здѣсь исчислить подобныя заведенія, какъ то: фабрики, заводы, сады, мельницы, пчельники, плотины, моты и т. д.) обязанъ я не только не допускать до упадка, но стараться улучшить и править въ совершенство; во всякомъ же случаѣ, содержать въ крайней мѣрѣ въ томъ положеніи, въ какомъ принялъ, не измѣняя ихъ существеннаго внутренняго устройства и предназначенія, безъ разрѣшенія Палаты Государственныхъ Имуществъ.

23-е) Мельницы и рыбныя ловли (въ рѣкахъ, озерахъ или прудахъ) имѣю право отдавать въ содержаніе и другимъ лицамъ; но съ тѣмъ, чтобы на

12) Granice oddanego mnie w administrację majątku, powinienem zachować w całości i nietykalości. W tym celu obowiązany jestem, wspólnie z włościanami przełożonemi, obejrzyć corok takowe granice, i o tém zawiadamiać Okręgową Zwierzchność, równie też strzedz w każdym czasie, ażeby najmniejszą częścią skarbowego majątku i wszystkiego co doń należy, nikt nie zawładał; w przeciwnym razie, o samowolnym zawładaniu czegokolwiek ze skarbowej własności, przez osoby ustronne, powinienem bez najmniejszej zwłoki czasu, donieść Okręgowemu Zarządowi.

13) Z swojej strony obowiązany jestem, pod obawą kary pieniężnej, ustanowionej prawem za fałszywe przywłaszczenie cudzej własności, niczego z majątku sobie nie przyswajając, ani w drugie ręce nie oddawać przez żadne tranzakta, jako to: sprzedaż, zamianę, załóg i t. d., a także nie wyprowadzać włościan z majątku do miejsc innych, i swoich lub obcych włościan do majątku pod żadnym pozorem nie wciągać.

14) Otrzymane przezemnie, stosownie do opisów inwentarza i taksy, ekonomiczne budowle powinienem utrzymywać w jak najlepszym stanie, czyniąc w nich potrzebne reperacye; na miejsce zaś zupełnie zestarzałych i przez to zupełnie nie zdalnych do poprawy, stawiać nowe, trzymając się we wszystkiém szczególnych prawideł przepisanych na ten przedmiot w Ustawie o lustracji Dóbr Skarbowych.

15) Od szacunkowej summy budowli, powinienem opłacać, razem z dochodem inwentarzowym, wyliczone w inwentarzu procenta.

16) Należące do majątku lepsze grunta i inne własności, powinienem zachować dla tego samego celu, jaki wskazany jest dla nich w planie i inwentarzu, nie pozwalając sobie czynić żadnych przemian, bez rozstrzygnięcia Izby Dóbr Skarbowych. Co się zaś ściaga do gruntów mniej dobrych, zostawuje mi się zupełnie prawo używać ich na potrzeby, przynoszące korzyść majątkowi nie powiększając jednakże, na ten przedmiot włościańskich powinności nad te, które zakresłone będą w inwentarzu, i nie tykając gruntów nie przydatnych, przeznaczonych dla włościan, bez ich na to zgodzenia się.

17) Grunta orowe i sianożęcie, należące do folwarku, powinienem utrzymywać tak, ażeby nie były wycięzione, owszem uprawiając je podług prawideł dobrej gospodarki, powinienem ulepszać je podług możności, i powiększać produkcyjną siłę.

18) Jeżeli dla miejscowych okoliczności majątku, uznam rzeczą potrzebną zaprowadzić w nim wielopole, płodozmienne rolnictwo, z hodowlą ciężkowolnych owiec lub bez tego; wtedy zamiary moje w tym względzie powinienem podać na rozpatrzenie Izby Dóbr Skarbowych, przyprowadzić je do skutku nie pierwsi, jak po utwierdzeniu takowych przez Wyższą Zwierzchność i po zawarciu, w skutek tego, przez Izbę dodatkowych ze mną warunków w tym przedmiocie.

19) Z należących do majątku lasów, mam użytkować nie inaczej, jak podług istotnych zasad przepisów, zawartych w tym względzie w Układzie Ustawy Leśnej i w Instrukcyi o lustracji dóbr skarbowych.

20) Trzebieenie lasu dla powiększenia gruntów, łąk lub pastwisk, niedozwala się mnie czynić samowolnie, ale powinienem prosić na to pozwolenia Izby Dóbr Skarbowych.

21) Skarbowy dobytek, narzędzie rolnicze i dalsze folwarczne ruchomości, powinienem przyjmując, utrzymywać i zdac napowrót stosownie do brzmienia prawideł, ustanowionych w tym przedmiocie w Instrukcyi o lustracji dóbr skarbowych, obowiązując się, na mocy tychże prawideł, opłacać razem z dalszym inwentarzowym dochodem, ustanowione w inwentarzu od pociągowego kapitału procenty.

22) Wszystkie gospodarskie zaprowadzenia i urządzenia, w majątku znajdujące się (tu wymienić takowe urządzenia, jako to: fabryki, zakłady, ogrody owocowe i warzywne, młyny, pszczelniki, pasieki, groble, mosty, i t. p.) winienem nie tylko nie dopuszczać do upadku, ale starać się je ulepszyć i udoskonalić; w każdym zaś razie, utrzymywać przynajmniej w takim stanie, w jakim przyjąłem, nie odmieniając rzeczywistego ich wewnętrzznego urządzenia i przeznaczenia, bez rozstrzygnięcia Izby Dóbr Skarbowych.

23) Młyny i połowy ryb (w rzekach, jeziorach i stawach) mam prawo oddać w dzierżawę innym osobom; z tym jednakże warunkiem, ażeby zboże mianowicie mlete

мельницяхъ были молотъ жатвъ принадлежащихъ къ имѣнію (такому-то) крестьянъ преимущественно предъ посторонними, за цѣну не свыше опредѣленной по инвентарю; а пользованіе рыбными ловлями производилось бы съ хозяйственною бережливостію, безъ опустошенія ихъ чрезмѣрнымъ и безвременнымъ ловомъ.

24-е) По производству звѣриной охоты въ лѣсахъ, къ имѣнію принадлежащихъ, обязанъ я поступать на основаніи общихъ изданныхъ по сему предмету узаконеній.

25-е) Производство въ имѣніи (такомъ то) винокуренья, пива и медоваренья, предоставляется исключительно въ мою пользу; для чего потребный горючій матеріалъ дозволяется мнѣ заимствовать безденежно изъ годовой пропорціи назначенныхъ для надобностей имѣнія лѣсныхъ матеріаловъ.

26-е) За право свободнаго винокуренья, обязанъ я платить въ казну установленную пошлину, по два рубля съ каждой ревизской души крестьянъ, состоящихъ въ имѣніи, какъ сіе положено въ инвентарѣ оного.

27-е) Равнымъ образомъ предоставляется мнѣ исключительное право на производство питейной продажи и содержаніе корчемъ и шинковъ въ отданномъ мнѣ имѣніи, согласно общимъ постановленіямъ, по сему предмету для казенныхъ имѣній Западныхъ губерній.

28-е) Число корчемъ должно оставаться то самое, какое назначено по инвентарю; а потому воспрещается заводить новыя корчмы, какъ въ крестьянскихъ домахъ, такъ и во всѣхъ прочихъ лѣсныхъ имѣніяхъ.

29-е) Корчмы и шинки, съ производящеюся въ оныхъ питейною продажою, имѣю я право отдавать на откупъ и другому, за исключеніемъ Евреевъ, безъ всякаго расчета съ казною въ возвышеніи или пониженіи откупной суммы противъ показанной за сію статью въ инвентарѣ, но не иначе, какъ на правилахъ, изданныхъ въ предыдущихъ статьяхъ 27 и 28; и въ семъ случаѣ обязанъ я смотрѣть, дабы корчмаръ исполнялъ всѣ узаконенія по производству питейной продажи правила, за несоблюденіе которыхъ подвергаюсь общей съ нами ответственности; а также я долженъ имѣть неослабный надзоръ, дабы крестьяне и никго изъ лицъ другихъ сословій, въ имѣніи проживающихъ, не выдѣлывали и не продавали напитковъ, подлежащихъ питейному сбору.

30-е) Кромѣ сборовъ и доходовъ, предоставленныхъ въ мою пользу по инвентарю, я обязываюсь никакихъ другихъ не учреждать и не вводить подъ опасеніемъ взысканія, какое въ законахъ за произвольные сборы положено.

31-е) Земли и угодья, отведенныя крестьянамъ, я не вправе отбирать отъ нихъ произвольно. Если же, по неисправности кого либо изъ крестьянъ въ отправленіи повинностей, окажется необходимость въ отобраніи на законномъ основаніи участка, то въ семъ случаѣ я долженъ представлять о томъ начальству, порядкомъ установленнымъ въ учрежденіи Палаты Государственныхъ Имуществъ и Окружныхъ управленій.

32) Сверхъ хозяйственныхъ повинностей, какія опредѣлены по инвентарю въ пользу экономіи, я не имѣю права требовать отъ крестьянъ никакихъ другимъ, ни работъ, ни платежей, какъ денежныхъ, такъ и вещественныхъ, а тѣмъ менѣе постановлять новыя повинности, подъ какимъ бы то наименованіемъ и предлогомъ ни было (*).

33-е) Положенныхъ мнѣ работниковъ и работные дни я не долженъ употреблять къ пользѣ постороннихъ, своихъ или чужихъ фольварковъ, также къ посторонней службѣ и подрядамъ, съ отлученіемъ крестьянъ отъ работъ, въ казенномъ имѣніи, отданномъ мнѣ въ управленіе.

34-е) Равно я не вправе брать крестьянъ въ услуженіе къ себѣ или отдавать дѣтей одного хозяина въ работники или услугу другому, дабы чрезъ то не разстроить крестьянскаго хозяйства.

35-е) Въ предупрежденіе и разрѣшеніе жалобъ и споровъ между крестьянами и экономіею по предмету исполненія хозяйственныхъ повинностей, я обязанъ выдать каждому хозяину расчетную тетрадь,

было для влошчан tego majątku, za cenę nie wyższą nad tę, jaka ustanowiona będzie inwentarzem; użytkowanie zaś z wolności połowu ryb, ma się odbywać ze wszelką gospodarską oszczędnością, nie pustosząc zbytecznymi i niewczesnymi połowami.

24) Co do polowania i łowów w lasach, do tego majątku należących, powinienem postępować stosownie do ustanowionych w tym przedmiocie powszechnych przepisów.

25) Pędzenie w majątku (takim-to) wódki, piwa i robienie miodów, należy wyłącznie do mnie; potrzebny na to palny materiał dozwala się mnie brać bezpłatnie z rocznej proporcji wyznaczonych na potrzeby majątku lesnych materiałów.

26) Za prawo wolnego pędzenia gorących trunków, obowiązany jestem do skarbu cło po dwa ruble za każdą rewizyjną duszę włościańską, liczącą się przy tym majątku, jak to jest wyrażono w inwentarzu.

27) Równie też zapewnia mi się wyłączne prawo przedawania gorących napojów i utrzymywania karczmi i szynków w oddanym mnie majątku, stosownie do ogólnych przepisów istniejących w tym przedmiocie dla skarbowych majątków, w Zachodnich Guberniach położonych.

28) Liczba karczmi ma zostawać ta sama: jaka ustanowiona jest w inwentarzu; przeto wzbrania się zakładać nowe karczmy i szynki tak w domach włościańskich, jako też i we wszystkich miejscach w lesnej pozycyi znajdujących się.

29) Karczmy i szynki, z odbywającą się w nich sprzedażą, mam prawo oddać w dzierżawę inné osobie, byleby nie żydom, bez wszelkiego rozrachunku ze skarbem względem podwyższenia lub zniżenia wyrażonej w inwentarzu summy odkupnej, nie inaczej wszakże, jak na prawidłach, opisanych w poprzedzających 27 i 28 punktach, lecz i w takim razie powinienem dawać baczność na to, ażeby karczmarz wypełniał wszystkie przepisane względem przedawania trunków prawidła, za niezachowanie których, wspólnie z nim ulegam odpowiedzialności; powinienem także mieć jak najściślejszy dozór, ażeby tak włościanie, jako i dalsze osoby innych stanów w majątku przem exzkujące, nie pędzili i nie przedawali trunków, które należą do boboru trunkowego.

30) Prócz czynszów i dochodów, zapewnionych na rzecz moją w inwentarzu, obowiązuję się żadnych innych nie wprowadzać pod obawą kary, przepisanej prawem na samowolni nakładane pobory.

31) Gruntów oromych, sianozętnych, pastewnych i innych, wprost dla włościan wydzielonych, nie mam prawa samowolnie od nich odejmować. Jeżeli zaś z powodu nieakuratnego wypełniania zobowiązań ze strony któregośkolwiek włościanina, okaze się potrzeba odjąć mu na zasadzie prawa dzierżawiony przezeń wydział grantowy, w takim razie powinienem uwiadomić o tém Zwierzchność wedle porządku, przepisanego w Ustawie Izby Dóbr Skarbowych i Okręgowych Zarządów.

32) Prócz ekonomicznych powinności, ustanowionych w inwentarzu dla samej ekonomii, nie mam prawa wymagać od włościan żadnych innych ani robot, ani opłat, tak pieniężnych, jako i w rzeczach, a tém bardziej ustanawiać nowych powinności, pod jakimkolwiek bądź imieniem i pozorem. (*)

33) Ustanowione dni robocze i robotników, nie powinienem używać do postronnych, swoich lub obcych folwarków, jako też do postronnej służby i podrzędów, odrywających włościan od robot w skarbowym majątku, oddanym mnie pod zarząd.

34) Również nie mam prawa używać włościan do swojej posługi, lub oddawać dzieci jednego gospodarza na usługę drugiemu, ażeby przeto nie przyczynić szkody włościanom w ich gospodarce.

35) W celu uniknienia, a w przeciwnym razie dla rozstrzygnięcia skarg i sporów między włościanami i ekonomią, względem wypełniania gospodarskich powinności czyli panszczyzny, obowiązany jestem wy-

(*) *Примѣчаніе.* Здѣсь могутъ быть, по соглашенію съ администраторомъ, постановлены условія о предоставленіи крестьянамъ переходить, по желанію, отдѣльными семействами съ хозяйственныхъ натуральныхъ повинностей на поземельный оброкъ, съ принятіемъ на себя платежа администратору оцѣнки ихъ хозяйственныхъ повинностей, вмѣсто отправленія оныхъ работами въ натурѣ.

(*) *Uwaga.* Tu w skutek porozumienia się z Administratorem, mogą być ustanowione warunki względem dozwolenia włościanom, w razie ich życzenia, zamiast wypełniania naturalnych gospodarskich powinności, przechodzić oddzielnemi familiami na czynsz gruntowy, opłacając Administrаторowi czynsz w takiej ilości, jaka wypadnie z oszczędowania wykonywanych przez nich robot w naturze.

за своимъ подписомъ, въ которой на одной сторонѣ должно быть записано все, что крестьянинъ обязанъ уплатить или отработать въ пользу экономіи, а на другой отмѣчаемо экономіею самое отправленіе таковыхъ хозяйственныхъ повинностей съ означеніемъ времени. Здѣсь должны быть зачисляемы также и дѣлаемые крестьянамъ отъ экономіи осуды и производимые по нимъ платежи. Соответствующій тому итрный счетъ, экономія обязана вести и у себя, для счисленія онаго въ случаѣ обревизованія.

36-е) Если таковыхъ учетныхъ тетрадей у крестьянъ и счета по экономіи заведено не будетъ, то въ случаѣ жалобъ крестьянъ на отягощеніе ихъ излишними повинностями, показанія ихъ должны быть признаны справедливыми, и, за тѣмъ, оставлены безъ уваженія споры и возраженія противъ того со стороны экономіи, которая будетъ обязана сдѣлать крестьянамъ законное удовлетвореніе, безъ дальнѣйшаго изслѣдованія дѣла.

37-е) Въ отношеніи собственно крестьянскаго хозяйства, я обязанъ наблюдать, чтобы крестьяне содержали свои земли и дворы въ надлежащемъ порядкѣ, не отдавали бы ихъ въ наемъ, безъ моего согласія, основаннаго на уважительныхъ причинахъ, о которыхъ долженъ я довести до свѣдѣнія Окружнаго Начальника, и ни въ какомъ случаѣ не продавали бы и не промѣнивали постороннимъ людямъ отвѣтственныхъ имъ земельныхъ участковъ, но обрабатывали бы оныя по правиламъ добраго хозяйства.

38-е) Для сего, каждую весну и осень, экономія должна осматривать крестьянскія поля, для удостовѣренія: надлежащимъ ли порядкомъ оныя обработаны, точно ли сдѣланъ посѣвъ хлѣба озимаго и яроваго, произведены ли своевременно и надлежащимъ образомъ сельскія работы, такъ то: сѣнокосъ, жнитво и проч. и въ какомъ состояніи находится урожай крестьянскаго хлѣба и травъ.

39-е) Ленивыхъ и неравѣющихъ о своемъ благосостояніи крестьянъ, экономія обязана понуждать къ доброму хозяйству совѣтами и наставленіями; а при неэффективности оныхъ, имѣть право отсылать таковыхъ для исправленія въ сельскую Раешправу.

40-е) Если крестьяне потерпятъ неурожай отъ истребленія ихъ хлѣбныхъ посѣвовъ и травъ естественными несчастными случаями; то я обязанъ принять неотложныя мѣры для оказанія необходимаго имъ пособія изъ учрежденныхъ на сей предметъ запасовъ. Но если бы оныхъ было недостаточно, или потребовалось бы пособіе на продовольствіе; то долженъ я дѣлать крестьянамъ осуды изъ экономическихъ запасовъ, и только въ крайнихъ случаяхъ, когда значительность пособія превышаетъ обыкновенные способы имѣнія, ходатайствовать предъ правительствомъ о вспоможеніи изъ хозяйственнаго капитала.

41-е) Поощреніе крестьянъ къ разведенію хорошаго скота и лошадей относится къ моей обязанности; при чемъ я долженъ наблюдать, чтобы крестьяне безъ крайней необходимости, не продавали и не промѣнивали скота, необходимаго нужнаго для ихъ хозяйства.

42-е) Въ случаѣ скотскаго падежа долженъ я принять всѣ зависящія отъ меня мѣры къ прекращенію онаго и имѣть строгое наблюденіе, чтобы крестьяне, безъ малѣйшаго опущенія, исполняли всѣ постановленія, предписанія на таковыя случаи въ законахъ. Если бы по окончаніи падежа, оказалось нужнымъ сдѣлать кому либо изъ крестьянъ пособіе на покупку скота; то представляется мнѣ дѣлать имъ таковое пособіе посредствомъ осуды, когда признаю то для себя возможнымъ; а въ противномъ случаѣ, я обязанъ о пособіи крестьянамъ ходатайствовать предъ начальствомъ.

43-е) Вообще во взысканіи съ крестьянъ произведенныхъ имъ осудъ, долженъ я руководствоваться постановленіями, содержащимися въ сводѣ учрежденій и уставовъ объ арендахъ и старостинскихъ имѣніяхъ, требуя отъ нихъ уплаты въ то время, когда они будутъ имѣть къ тому способы.

44-е) Обще съ сельскими начальниками, я обязанъ побуждать крестьянъ къ исправному платежу государственныхъ податей и таковому же отправленію повинностей.

45-е) Если крестьяне по платежу означенныхъ податей и повинностей впадутъ въ недоимку и откроется, что сіе произошло отъ разстройства, причиненнаго моимъ худымъ управленіемъ; то въ такомъ случаѣ я обязанъ внести за крестьянъ всю недоимку.

46-е) Вообще по хозяйственному управленію

даѣ каждому господарю, за власнорѣчнымъ подписомъ, книжечку, въ которой, на одной сторонѣ должно быдъ wymieniono wszystko, co włościanin powinien zapłacić lub odrobić ekonomii, na drugiej zaś sama ekonomia ma zapisywać takowe wypełnienie gospodarskich powinności, wymienając i datę wypełnienia. Tu powinno też byдъ zapisywane czynione włościanom przez ekonomię pożyczki i zwrotъ takowych. Stosowny do tego rachunekъ ma byдъ prowadzony przez ekonomię u siebie, dla konfrontowania go w razie zdarzonego obrewizowania.

36) Jeżeli te rachunkowe książeczki włościan i odpowiednie im rejestra w ekonomii nie będą zaprowadzone, tedy w razie zanieśienia skargъ przez włościan na obciążenie ichъ zbytъcznymi powinnościami, zeznania ichъ przyznane będą za słuszne, a zatѣmъ wszelkie zarzuty i spory zъ strony ekonomii przeciwъ takowymъ zeznaniomъ zostawione będą bezъ uwagi, i nadto obowiązana będzie uczynić prawne zadośćuczynienie słusznymъ zażaleniomъ włościan, bezъ dalszego rozważenia i rozpatrzenia sprawy.

37) Co się zaś właściwie ściąga do gospodarstwa włościańskiego, obowiązany jestem pilnować, ażeby włościanie utrzymywali swe grunta i siedziby w należytymъ porządku, nie oddawali ichъ w najemъ bezъ моего na to zgodzenia się, opartego na ważnychъ przyczynachъ, o których powinienemъ zawiadomić Zwierzchność Okręgową, i ażeby nigdy w żadnymъ razie nie przedawali i nie zamieniali zъ obcemi ludźmi wyznaczonychъ imъ gruntówъ, lecz ażeby uprawiali je stosownie do warunkówъ dobrego gospodarstwa.

38) W tymъ właśnie celu, ekonomia powinna co wiosny i jesieni obejrzeć włościańskie pola, dla przekonania się: czy dobrze są uprawione, czy właściwie są zasiane ozimy i jarzyny, czy w należytymъ czasie i właściwymъ sposobemъ uskutecznione są rolnicze roboty, jako to: sianokos, żniwo i t. d., i w jakimъ stanie znajduje się urodzaj włościańskiego zboża i siana.

39) Leniwych i niedbających o utrzymanie dobrego swojego bytu włościan, ekonomia obowiązana jest zachęcać do dobrego gospodarowania radami i napomnieniami; jeżeli zaś środki te okażą się nieskuteczne, ma prawo odsyłać takowychъ dla poprawienia do Sądu Gminnego.

40) Jeżeli włościan nawiedzi nieurodzaj takъ na polu jako i łąkachъ zъ powodu nieszczęść zъ naturalnychъ przyczynъ wynikłychъ; obowiązany jestem w takimъ razie przedsięwziąć niezwłocznie skuteczne środki dla okazania imъ niezbędnej pomocy zъ ustanowionychъ na ten celъ запасówъ. Jeśliby zaś tychъ okazało się niedostatecznie, lub wynikała potrzeba udzielenia pomocy w żywności, powinienemъ naowczasъ czynić włościanomъ pożyczki zъ запасówъ ekonomicznychъ, tylko w ostatecznychъ zdarzeniachъ, kiedy ilośćъ wsparcia przewyższa zwyczajne środki matką, starać się u rządu o udzielenie wsparcia zъ gospodarskiego kapitału.

41) Zachęcenie włościan do zaprowadzenia gatunkowego bydła i koni, należy również do mojego obowiązku; przyczѣmъ powinienemъ przestrzegać, ażeby włościanie bezъ koniecznej potrzeby, nie przedawali i nie zamieniali dobytku, niezbędnego potrzebnego w ichъ gospodarce.

42. W przypadku pomorku bydła, powinienemъ przedsiębrać wszystkie zależące odemnie środki ku zapobieżeniu temu nieszczęściu, i najściślej dawać baczenie, ażeby włościanie; wypełniali bezъ najmniejszego uchybienia wszystkie przepisy, jakie prawemъ zalecone są w podobnychъ zdarzeniachъ. Jeśliby po przejściu pomorku, okazała się potrzeba okazać komukolwiek zъ włościanъ wspomózenie dla kupienia bydła; tedy zostawuję mi się do woli udzielać imъ takowego wsparcia w sposobie pożyczki, jeżeli to okaże mi się rzeczą możliwą; w przeciwnymъ zaśъ razie, obowiązany jestem prosić u Zwierzchności o wspomózenie włościan.

43) W ogólności względemъ pozyskania uczynionychъ włościanomъ pożyczekъ, powinienemъ postępować stosownie do przepisówъ, istniejącychъ w zbiorze urzędówъ i ustawówъ arendownychъ i starościńskichъ majątkówъ, żądającъ odъ nichъ wypłaty w tymъ czasie, kiedy będą mieli ku temu środki.

44) Wspólnie zъ przełożonemi gminy, powinienemъ zmuszać włościan do akuratnego opłacania skarbowychъ podatkówъ i ekonomicznychъ powinności.

45. Jeżeli włościanie względemъ opłaty takowychъ podatkówъ i powinności wpadną w remanenta i okaże się, że to nastąpiło w skutekъ zrujnowania i podupadnięcia, wynikłychъ zъ powodu złego mojego zarządu; w takimъ razie obowiązany jestem wnieść za włościan cały zaciągnięty przezъ nichъ remanentъ.

46) W ogólności co się tylko ściąga do administra-

имѣи́емъ и крѣстьянами, къ оному принадлежащи́мъ, я обязанъ не только не доводить ихъ до разстройства, но содѣйствовать всѣмъ зависящимъ отъ меня средствами водворенію довольства и благосостоянію, исполняя въ точности правила, постановленныя по сему предмету въ Высочайше утвержденныя учрежденія о губернскомъ и окружномъ управленіи государственнымъ имуществомъ, въ уставахъ сельскомъ полицейскомъ и сельскомъ судебномъ, и св. зак. т. 8, въ уставѣ объ аренд. и стар. имѣніяхъ; а также руководствоваться данною мнѣ отъ Палаты Государственныхъ Имуществъ особою инструкціею.

47-е) За несоблюденіе таковыхъ правилъ и условій настоящаго контракта, какъ скоро сіе обнаружится или при освидѣтельствованіи имѣнія, по распоряженію Палаты Государственныхъ Имуществъ, или по жалобамъ на меня крестьянъ, либо по другимъ случаямъ, и будетъ доказано законнымъ изслѣдованіемъ, я подвергаюсь ответственности и взысканіямъ, какія въ тѣхъ же учрежденіяхъ о управленіи государственнымъ имуществомъ и въ сводѣ уставовъ объ аренд. и стар. имѣніяхъ о семъ постановлены.

48-е) Если я, по какимъ-либо обстоятельствамъ, вынужденъ буду самъ отказаться отъ управленія имѣи́емъ до истеченія двѣнадцати-лѣтняго срока, назначеннаго для повѣрки и новаго исчисленія дохода отъ имѣнія; то мнѣ дозволяется сіе, съ тѣмъ однакожъ, чтобы о намѣреніи своимъ отказаться отъ администраціи объявлялъ я Палатѣ Государственныхъ Имуществъ заблаговременно и не позже, какъ за полгода впередъ, для надлежащихъ съ ея стороны распоряженій о передачѣ имѣнія въ управленіе другому лицу; во на въ какомъ случаѣ я не имѣю власти передавать своего права на администрацію имѣи́емъ другому лицу.

49-е) По окончаніи администраціи, обязанъ я принятое мною казенное имѣніе со всѣми оного принадлежностями, возратить по документамъ казны точно тѣми самымъ: числомъ, добротой, мѣрою и вѣсомъ, какими все сіе въ мое вѣдѣніе поступало, съ тѣмъ, что фольварковыя поля, буде приняты были засѣянными, должны быть сданы въ такомъ же положеніи.

50) Все неявившееся, утраченное или испорченное, я обязанъ немедленно представить и возстановить въ прежнее положеніе, безъ всякаго для казны ущерба и судебного разбирательства, исключая случаи, еслибы что либо изъ казенной собственности было истреблено или попорчено пожаромъ, произшедшимъ не отъ моей или служащихъ умышленны, неосторожности, или непредусмотрительности, равно другими естественными несчастными приключеніями, по удостовѣренію въ томъ законнымъ изслѣдованіемъ.

51-е) Равно, если дурнымъ хозяйствомъ и отягощеніемъ крестьянъ излишними поборами и работами, я привелъ бы вообще имѣніе въ худшее состояніе, нежели въ какомъ его принялъ; то я обязанъ безъ прекословно отвѣчать казнѣ за произшедшіе отъ того убытки не только залогомъ, но всѣмъ собственнымъ своимъ имуществомъ.

52-е) Съ другой стороны, если я потерпѣлъ бы самъ убытки по управленію имѣи́емъ, паче чаянія отъ непріятельскаго вѣдѣнія или отъ моровой язвы; то по надлежащемъ о томъ удостовѣреніи, казна, смотря по важности понесенныхъ мною потерь, дѣлаетъ мнѣ или отсрочку, или словесіе въ платежѣ соразмѣрной части инвентарнаго дохода.

53-е) Въ случаѣ моей смерти, предоставляется моимъ законнымъ наследникамъ если пожелаютъ, принять казенное имѣніе въ свое управленіе, на основаніи сего контракта, до наступленія экономическаго термина. За тѣмъ, если они не пожелаютъ далѣе управлять имѣи́емъ, или казна встрѣтитъ въ томъ какія-либо препятствія, имѣніе отдается въ администрацію другому лицу, по особому съ нимъ контракту. Но во всякомъ случаѣ, по смерти моей, одача имѣнія въ казну моими наследниками производится на основаніи условій настоящаго контракта и они не могутъ быть освобождены отъ взысканія, по соразмѣрности полученнаго въ наследство отъ меня имущества, за всѣ убытки и ущербы, буде какіе окажутся при одачѣ имѣнія.

54-е) Сей контрактъ обязуюсь я исполнять свято и ненарушимо; къ чему обязывается также съ своей стороны и казна, на точномъ основаніи св. зак. т. 10, зак. гражд. ст. 975. Подлинный контрактъ хранить въ Палатѣ Государственныхъ Имуществъ, а мнѣ выдать съ сего контракта, за надлежащимъ засвидѣтельствованіемъ копію.

Подпись администратора и членовъ Палаты Государственныхъ Имуществъ.

Секретъ Дѣлопроизводители.

цѣльнаго zarzadu majątku i należących do nich włościan, obowiązany jestem nie tylko niedoprowadzać do nieładu i upadku, lecz owszem dopomagać wszelkimi załączonymi odemnie środkami wzrostowi pomyślności i dobrego bytu kmiotków, przez ściśle wykonywanie przepisów, zawartych w tym przedmiocie w Najwyższej utwierdzonych: instrukcyi o gubernialnym i okręgowym zarządzie dóbr skarbowych, ustawach gminnej policyi i gminnym Sądownictwie, oraz w 8 T. Praw w ustawie o arendownych i starościńskich majątkach; trzymać się oraz danej mnie przez Izbę Dóbr Skarbowych osobnej instrukcyi.

47) Za nie zachowanie takowych prawideł i warunków niniejszego kontraktu, jak skoro się tylko to wykryje bądź w czasie rewizyi majątku, nastąpiej rozporządzenia Izby Dóbr Skarbowych, bądź w skutek podanych na mnie zażaleń przez włościan, bądź nakoniec w innych jakichkolwiek zdarzeniach, i zostanie dowiedzione przez prawnie naznaczone śledztwo: ulegam odpowiedzialności i sztrafom, jakie w tychże ustawach o zarządzie dóbr skarbowych i o zarządzie arendowych i starościńskich majątków są przepisane.

48) Jeżeli dla jakiegobądźkolwiek przyczyn i okoliczności zmuszony będę sam zrezygnować się zarządu majątku przed upływem dwunastoletniego terminu, ustanowionego dla obejrzenia i nowego wyliczenia intraty majątku; tedy to jest mi pozwoloné, z tym wszakże zastrzeżeniem, iż bym o zamierze swoim zrzeczenia się administracyi majątku, zawiadomił Izbę Dóbr Skarbowych w czasie i nie później, jak przed półrokiem, tak, ażeby Izba mogła tymczasem uczynić ze swęj strony należyte rozporządzenie względem oddania majątku w zarząd innej osobie; w żadnym atoli razie nie mogę przeleść służąc sobie prawo co do administracyi majątku na drugą osobę.

49) Po ukończeniu administracyi, obowiązany jestem wzarty przeze mnie skarbowy majątek ze wszystkiém, co się w nim znajdowało, powrócić do skarbu, stosownie do sporządzonych w tym celu dokumentów, w takim zupełnie stanie co do liczby, gatunku, miary i wagi, w jakim to wszystko sam otrzymałem, i polowalczyć, jeżeli przyjąłem zasiane, powinienem też oddać zasiane.

50) Wszystko, co się okaże zmniejszone, stracone lub zepsute, powinienem będę niezwłocznie powrócić i przeprowadzić do pierwszego stanu, bez wszelkiej dla skarbu straty i sądowego rozpatrzenia, wyjąwszy takie tylko zdarzenia, jeżeliby cokolwiek ze skarbowej własności uległo zniszczeniu lub zepsuciu przez pożar, wynikły nie z mojej lub stojących u mnie na służbie winy, nieostrożności lub nieprzetorności, oraz przez inne naturalne nieszczęśliwe zdarzenia, po przekonaniu się o tém z prawnie naznaczonego wybadania.

51) Równie też, jeśli bym przez złe gospodarowanie i obciążenie włościan zbyt ciężkimi poborami i robotami, przyprowadził majątek do gorszego w ogólności stanu, aniżeli go przyjął; tedy winienem bezsprzecznie odpowiadać skarbowi za wynikłe ztąd straty nie tylko ewikeyą, ale też całym własnym swoim mieniem.

52) Z drugiej zaś strony, jeżeli bym sam ponosił straty w administrowaniu majątku, od niespodziewanego nieprzyjacielskiego najścia lub od morowego powietrza; tedy po należytem przekonaniu się o tém, skarb w miarę poniesionych przeze mnie strat, albo odkłada mi termin wypłaty, albo też potrąca odpowiednią część summy od płac onego przeze mnie inwentarzowego dochodu.

53) Na przypadek mojej śmierci, prawni moi sukcesorowie, jeżeli zechcą, mogą przyjąć skarbowy majątek w swój zarząd, na warunkach tego kontraktu, do upłynienia ekonomicznego terminu. Późem, jeżeli nie zechcą daléj zarządzać majątkiem, lub skarb spotka jakiegokolwiek w tém przeszkody, majątek oddaje się w administracyę innej osobie, za oddzielnie zawartym z nim kontraktem. W każdym wszakże razie, po nastąpiej mojej śmierci, zdanie majątku do skarbu przez moich sukcesorów skutecznia się na zasadzie warunków niniejszego kontraktu, i nie mogą być uwolnione od uzyskania przypadłej należności, w miarę wartości otrzymanego odemnie drogą sukcesyi spadku, za wszystkie straty i uszczerbki, jeżeli jakie okażą się przy zdawaniu majątku.

54) Niniejszy kontrakt zobowiązuję się wypełniać święcie i nienaruszenie; do czego też ze swęj strony zobowiązuje się skarb, na istotnej podstawie Zbioru Praw Cywilnych Tomu X., artykułu 975. Autentyk kontraktu ma się chować w Izbie Dóbr Skarbowych, a mnie ma być wydana jego kopia z właściwemi podpisami.

Podpis administratora i członków Izby Dóbr Skarbowych.

Konsygnacya Sekretarza.

(256)

2. Екатеринославской Губерніи отъ Новомосковской Дворянской Опеки, на основании X. Тома издания 1842 года приложения къ Статьи 3809 пункта 2-го объявлено, дабы Помѣщица Новомосковского Уѣзда Г. Коллежская Совѣтница Марья Петрова дочь Оболенская, явилась въ отечество въ положенный закономъ срокъ, съ послѣдняго припечатанія сего объявленія въ вѣдомостяхъ, для принятія имѣнія ея подвергнутого опекуному распоряженію, послучаю нахождения ея за границею болѣе установленнаго закономъ времени.

Дворянскій засѣдатель Черняковъ.
Дворянскій Засѣдатель Жиченко.
Письмоводитель Моряевскій. (254)

2. Минской Губерніи Новогрудскій Уѣздный Судъ симъ объявляетъ, что Помѣщица Елена Омова дочь урожденная Дыбовская, по замужеству Брохоцкая, обратилась въ сей Судъ съ прошеніемъ ходатайствуя войти въ разсужденіе 8 статьи духовнаго завѣщанія покойнаго ея отца Омы Антонова Дыбовскаго, явленнаго въ Гродненской Гражданской Палатѣ 7 Іюня 1841 года. Какъ же упоминаемая статья завѣщанія относится истокмо къ одной просительницѣ, но и къ племяннику завѣщателя Ому Ксаверію сыну Дыбовскому, котораго мѣсто пребыванія не извѣстно, а потому обязывается оный Дыбовскій, буде пожелаетъ явиться въ семь Судъ лично, или посредствомъ повѣреннаго, для дачи по означенному дѣлу объясненія въ двойномъ повѣренномъ срокѣ, считая таковой съ послѣдняго припечатанія настоящаго объявленія 29-го Апрѣля 1844 года.

Уѣздный Судья Тупальскій.
Засѣдатель Томковичъ.
За Секретаря Шуляновскій. (262)

2. Шавельскій Уѣздный Предводитель Дворянства объявляетъ, о выѣздѣ за границу къ цѣлительнымъ водамъ въ Германію, Помѣщицына сына Цезарія-Августа Михайлова сына Ягмина, а также въ Г. Берлинъ и Италію. (264)

2. Старшій Вилеискій Полицмейстеръ объявляетъ, о намѣреніи выѣхать за границу Австрійскаго подданнаго Карла Шмидгаузера и Швейцарскаго подданнаго Кандитера Іогана Петра Еклина и Прусскаго подданнаго Альберта Горсалка съ семействомъ.

За Старшаго, Младшій Полицмейстеръ Якобсонъ. (265)

2. Отъ Вилеиской Палаты Государственныхъ Имуществъ симъ объявляется, что въ оной 27 и 30 Мая сего года будутъ производиться торги, на перестройку деревянной водяной мельницы въ казенномъ конфискованномъ имѣніи Гелванки въ Вилеискомъ Уѣздѣ состоящемъ; почему желающіе участвовать въ этихъ торгахъ, благоволятъ явиться въ Палату съ благонадежными залогами, гдѣ будутъ предъявлены кондичіи, планъ и смета. — 12 Мая 1844 года.

За Совѣтника Дѣлопроизводитель А. Довгердъ.

За Дѣлопроизводителя И. Зенкѣвичъ (266)

3. 1844 года Февраля 28 дня. Отъ Предмѣстнаго деревни Лыустова къ городу Бѣльску принадлежащей, Максима Левочика, совершена купчая Крѣпость въ Бѣльскомъ Городовомъ Магистратѣ 24 Февраля 1844 года и тогожъ числа данная, предмѣстанину той же деревни Лыуста Якиму Михаилу сыну Скорбилѣ проданное первымъ послѣднему движимое и недвижимое имѣніе въ деревни Лыустовѣ состоящее изъ дома, плаца и прочихъ строеній, примѣрно 500 квадратныхъ Сажень, цѣною 40 р. серебромъ, купчая крѣпость писана на 90 к. достоинства бумагъ, пошлины съ оной вѣло, четыре процентына 1 р. 60 к. страничныхъ 3 р. и на объявленіе р. 4 60 к. серебромъ.

Бургомістръ Парфимовичъ.
Бургомістръ Піотровичъ.
Ратманъ Козакевичъ.
За Секретаря Володкѣвичъ. (257)

3. Ново-Александровскій Уѣздный Предводитель Дворянства объявляетъ, о выѣздѣ за границу въ Парижъ на шесть мѣсяцевъ, Помѣщицы записнаго Уѣзда Екатерины-Розаліи урожденной Тенпоисъ Баронессы Фитингофъ, жены Подполковника Россійскихъ войскъ и Кавалера Фитингофъ.

Предводитель Дворянства Иванъ Вавржецкій.

Письмоводитель, Губернскій Секретаръ Пашловскій. (248)

2. Старшій Вилеиской Полицмейстеръ объявляетъ, о дальѣйшемъ пребываніи за границею въ Пруссіи и Саксоніи срокомъ на одинъ годъ сына

2. Ekaterynosławskiej Gubernii Nowomoskiewska Dworzańska Opieka, na mocy annexy do artykułu 3,809 punktu 2 X. Tomu Praw Cywilnych, edycyi 1842 roku, wzywa, ażeby Obywatelka Nowomoskiewskiego Powiatu, P. Radczyni Kollegialna Marya Córka Piotra Obołonska, powróciła do ojezyzny w ciągu zakreślonego prawem terminu, licząc go od daty ostatniego ogłoszenia w Gazetach niniejszego wezwania, dla wzięcia w posiadłość swą majątku, ulegającego teraz opiece z powodu zostawania jej za granicą nad czas prawem zakreslony. — Dnia 17-go Grudnia 1844 roku.

Assessor Dworzaństwa Czerniakow.
Assessor Dworzaństwa Życzenko.
Sekretarz Mojaniewski. (254)-

2. Miński Gubernii Nowogrudzki Sąd Powiatowy niniejszém ogłasza, że Obywatelka Helena, córka Tomasza, z Dybowskiich Brochocka, podała do tego Sądu prośbę względem rozpatrzenia 8-go punktu testamentowego rozpatrzenia zmarłego jej ojca. Tomasza syna Antoniego Dybowskiego, zająwionego w Grodzińskiej Izbie Cywilnej w dniu 7 Czerwca 1841 roku. Ze zaś rzeczony punkt testamentu, ściaga się nie tylko do prosiącej, ale i do synowca Testatora, Tomasza syna Xawerego Dybowskiego, którego miejsce pobytu nie jest wiadome: przeto zobowiązuje się rzeczony Dybowski, jeżeli zechce, ażeby stanął przed tym Sądem osobiscie, lub przysłał plenipotenta, dla dania w rzeczy pomienionej sprawy objaśnienia, w ciągu podwójnego powirestnego terminu, licząc takowy od daty ostatniego wydrukowania niniejszego ogłoszenia. — Dnia 29 Kwietnia 1844 roku.

Sędzia Powiatowy Tupalski.
Assessor Tomkowicz.
Za Sekretarza Szulakowski. (263)

2. Szawelski Powiatowy Marszałek Dworzaństwa ogłasza, iż wyjeżdża za granicę do wód mineralnych w Niemczech, Cezary-August syn Michała Jagmin, oruz do Berlina i Włoch. (264)

2. Starszy Wileński Poliemajster ogłasza, iż mają zamiar wyjechać za granicę, Austriacki poddany Karol Szmidhauzen Szwajcarski poddany Cukiernik Johan-Piotr Eklin i poddany Albert Gorsalka, z familią.

Za Starszego, Młodszy Poliemajster Jakobson. (265)

2. Wileńska Izba Dóbr Skarbowych niniejszém ogłasza, że w niej 27 i 30 Maja ter roku, będą się odbywały targi na przebudowanie drewnianego wodnego mlynu w skarbowym skonfiskowanym majątku Gielwiankach, w Wileńskim Powiecie położonym; przeto życzący uczestniczyć w tych targach, zechcą przybyć do tej Izby z dostatecznemi ewikcyami, gdzie będą okazane warunki, plan i смета. Dnia 12 go Maja 1844 roku.

Za Sowietnika, Sekretarz A. Dowgierd.
Za Sekretarza J. Zienkiewicz. (266)

3. 1844 roku, Lutego 28 dnia. Przez mieszkańca wsi Lyustowa, do miasta Bielska należące, Maxyma Lewocika, sporządzony został akt wieczysty w Bielskim Miejskim Magistracie 24 Lutego 1844 roku, i tegoż dnia wydany mieszkańcowi tejże wsi Lyusta Joachimowi synowi Michała Skorbile, na przedaną przez przez pierwszego ostatniemu ruchomą i nieruchomą własność, we wsi Lyustowie znajdującą się, która składa się z domu, placu i innych zabudowań, znajdujących w niej więcej 500 sążni kwadratowych, w cenie 40 r. srebrem; akt ten napisany na sześćciu złotowym papierze, poszliny wzięto caferypocentne 1 rub. 60 kop. srebrem, rejestrowych 3 rub. i na ogłoszenia 4 rub. 70 kop. srebrem.

Burmistrz Parfimowicz.
Burmistrz Piotrowicz.
Ratmann Kozakiewicz.
Za Sekretarza Wołodkiewicz. (254)

3. Nowoalexandrowski Powiatowy Marszałek ogłasza, o wyjeździe za granicę na pół roka do Paryża, Obywatelki tegoż Powiatu, Katarzyny Rozalii z Tenpons Baronowej Fietingefhowej, żony Podpółkownika wojsk Rossyjskich i Kawalera Fietinghoff.

Powiatowy Marszałek, Jan Wawrzecki.

Sekretarz, Gubernialny Sekretarz Pański. (248)

2. Starszy Wileński Poliemajster ogłasza, iż syn Wileńskiego kupca 2-ój gildy, Stanisław Fiorentini, pozostaje nadal za granicą w Prussah i Saxo-

Вилевокаго 2-й гильдіи купца Станислава Фіорентини, и о выѣздѣ за границу Швейцарскаго подданнаго Кандитера Петра Граеса.

Правящій должность Старшаго, Младшій Полицмейстеръ Якобсонъ. (255)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

2. Въ теченіи двухъ послѣднихъ мѣсяцевъ, потерявъ или кѣмъ либо похищенъ билетъ Санктъ-Петербургскаго Коммерческаго Банка отъ 14 Мая 1835 года за N 4631 на сумму три тысячи рублей серебромъ на имя торговаго дому Штиглица и К. выданный и Г. Штиглицемъ подписанный, и пріобрѣтенный посредствомъ Вилевской Банковой Конторы Геймана и К. Объя отысканіи такового билета и полученіи за оный слѣдующихъ изъ Коммерческаго Банка денегъ, учинено уже надлежащее ходатайство, дабы никто такового билета не покупалъ а на случай находки, благоволилъ объявить Г-ну Гейману въ Вильнѣ, сямъ объявляю. — 1844 года Мая 16 дня.

Помѣщикъ Ошмянскаго Уѣзда,

Оскаръ Милевскій.

Печ. дозв. Младшій Вил. Полиц. Якобсонъ. (267)

2. Продажа лошадей кровной породы въ Ангераппѣ, близъ Даркеменъ, въ Восточной Пруссіи. 22-го Іюля (3-го Августа) сего года, будутъ продаваться съ аукціоннаго торга, въ Ангераппѣ, что близъ Даркеменъ, лошади кровной породы, а именно:

13-ть заводскихъ кобылъ.

2 Кобылицы трехлѣтнія.

1 Кобылица двухлѣтняя.

10 Жеребцовъ двухлѣтнихъ и трехлѣтнихъ.

Подробное описаніе продаваемыхъ лошадей, можно разсматривать въ Кенигсбергѣ, въ Газетной Экспедиціи Господина Гартунга.

Ангераппѣ, 30 Апрѣля, новаго стиля, 1844 года.

Въ разстояніи 4½ миль отъ Гумбина, и 5½ отъ Тракяны.

Фарентейдъ.

(270)

ОБЪЯВЛЕНІЕ

О ПОРТЕРѢ.

2. Въ Августѣ мѣсяцъ прошлаго 1843 года, извѣщая Публику о продажѣ портера въ фабрику моей, Вилевской Губерніи Вилевскаго Уѣзда въ имѣніи Червономъ Дворѣ состоящей, сообщалъ я подробное описаніе, какъ должно поступать въ провозѣ и разливкѣ въ бутылки сего напитка, неупомянувъ ни слова о непрѣмныхъ условіяхъ при выдѣлкѣ оного, потому, что я не полагалъ, дабы значительное количество, которое я имѣлъ въ погребѣ, могло быть въ скоромъ времени разпродано; но какъ сіе, сверхъ моего ожиданія, послѣдовало, то дабы никто въ самомъ даже близкомъ разстояніи живущій, не причинялъ себя издержекъ присылая въ Червоный Дворъ, и не желая пускать въ продажу портеръ свѣжій, а тѣмъ самымъ неимѣющей еще всѣхъ надлежащихъ своихъ качествъ, имѣю честь объявить: что непрѣмное условіе при выдѣлкѣ оного, 1-е Варить только въ зимнее время, а 2-е послѣ выдѣлки держать 10-ть и болѣе мѣсяцевъ въ большихъ кувшахъ или чанахъ нѣсколько даже варовъ вмѣщающихъ, и что затѣмъ портеръ выдѣланный прошлой зимы, не прежде какъ въ Маѣ мѣсяцѣ будущаго 1845 года будетъ обращенъ въ продажу; стараго же портера уже во все неимѣется.

Имѣніе Червоный Дворъ, 1844 года Мая 10 дня.

Александръ Парчевскій.

Печат. дозв. Младшій Вилев. Пол. Якобсонъ. (262)

3. На пути отъ дома Миллера къ Кааедрѣ, потерявъ случайно серебряный Браслетъ, ктобы нашелъ оный и представилъ Дворецкому дома Миллера, тотъ получитъ за то стоимость серебра сего Браслета.

Печ. дозв. Младшій Вилев. Полиц. Якобсонъ. (260)

3. Ниже подписавшаяся объявляю, что выданную отъ имени моего довѣренности сыну моему Лѣву Викентьевичу Рогольскому, для ходатайства по семейнымъ дѣламъ, и 13 Сентября 1830 года въ Вилевскомъ Уѣздномъ Судѣ явленную; вынѣ ненуждаюсь въ повѣренномъ, такую изъ книгъ оного Суда уничтожила, и на предѣ прекращаю по оной дѣйстви.

Іоанна Рогольская.

Печ. дозв. Младшій Вил. Пол. Якобсонъ.

(259)

ни на рокъ одинъ; и же Сzwajcarski poddny Cukier-nik Piotr Graes, wyjeżdża za granicę.

Sprawujący obowiązek Starzego, Młodszy Policmejster Jakobson (255)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

2. W ciągu ostatnich dwóch miesięcy został stracony lub być może skradziony Bilet Petersburskiego Handlowego Banku 14 Maja 1835 roku za N. 4631 dattny, na sumę trzy tysiące rubli srebrem i na imię Bankiera Stiglitza i K. wydany, a przez P. Stiglitza podpisany. — Poczyniwszy już potrzebne formalności ku odzyskaniu z Banku należnej za rzeczonym biletem summy, aby nikt takowego biletu nie nabywał a w razie znalezienia raczył oddać go P. Hejmanowi w Wilnie u którego był kupiony; niniejszém zastrzeżeniem objawiam. — 1844 roku Maja 16 dnia.

Obywatel Powiatu Oszmiańskiego,

OSKAR MILEWSKI.

Druk. pozw. Młodszy Wil. Policm. Jakobson. 267)

2. Przedaz koni szlachetnej rasy w Angerapp blisko Därkehmen w Prusiech wschodnich.

Dnia 22 Lipca (3 Sierpnia) r. b. będą się prze-dawały przez licytacyę w Angerapp, blisko Därkehmen, konie szlachetnej rasy (czystej krwi) a mianowicie:

13 Kłacz stadnych (matek)

2 Żrebice trzyletnie.

1 Żrebica dwuletnia.

10 Żrebców dwuletnich i trzyletnich.

Opisanie szczegółowe koni, znaleźć można w Królewcu, w Expedycyi Gazetnej Pana Hartunga.

Angerapp 30 Kwietnia n. s. 1844 od Gumbina mil 4½, od Trakian 5½

FAREHNHEID.

(270)

OGŁOSZENIE

O PORTERZE.

2. W ogłoszeniu zeszłego 1843 roku w miesiącu Sierpniu rozestaniem, donosząc Publiczności o rozpoczęciu wyprzedazy Porteru w fabryce mojej, w majątności Czerwonym Dworze w Gubernii i Powiecie Wileńskim założonej, opisałem szczegółowie sposob postępowania, przy przewożeniu i rozbutelkowaniu tego trunku nie nie wspominając o koniecznych warunkach w jego robieniu, nie sądząc, ażeby znaczny zapas jaki miałem w sklepie, mógł być prędko rozebzanym; gdy to jednak nad moje spodziewanie nastąpiło, nie chcąc przeto narażać nikogo na koszt przysyłania chociażby z najbliższych miejsc, i czynić zawód dając młody i niewystały, a tēm samēm zły trunk, mam honor donieść: iż konieczne warunki w robieniu Porteru są: 1-sze Warzyć go tylko zimową porą, i 2-re po zrobieniu trzymać 10 i więcéj miesięcy w wielkich naczyaniach, jako to: kufach lub czopach, po kilka warów mieszczących, i że dla tego porter który zeszłej zimy został wyrobiony, nie prędzej jak w Maju następnego 1845 roku zacznie się wybywać; dawniejszego zaś wyrobu Porteru nie ma już nic do zbycia.

Czerwony Dwór, 1844 roku Maja 10 dnia.

ALEXANDER PARCZEWSKI.

Druk. pozw. Młodszy Wil. Policm. Jakobson. 262)

3. Na drodze od domu Millera do Katedry, zgubiona została srebrna Bransoletka, ktoby ją znalazł i oddał Murgrabiemu domu Millera, dostanie za wartość srebra tejże Bransoletki.

Druk. pozw. Młodszy Wil. Policm. Jakobson. (260)

3. Niżej podpisana ogłaszam, że wydaną pełnomocność synowi mojemu Leonowi synowi Wincentego Rogalskiemu, dla chodzenia około familijnych interesów, i 13 Wszeźnia 1830 roku w Wileńskim Sądzie Powiatowym zjawioną; teraz niepotrzebując pełnomocnika, takową z kłag rzeczónego Sądu wykreślając, całkiem ją odtąd unieważniam.

Joanna Rogalska.

Druk. Pozw. Młodszy Wileń. Pol. Jakobson. (259)